

ind at ville sige, at der i England i 25 Aar har bestaaet en Indtægtsstat efter Procentstyret, troer jeg saaledes ikke, at jeg behøver at svare Videre dertil, end at det røber meget lidt Kjendskab til den engelske Indkomstskat, naar man vil fremkomme med en saadan Paastand. — Disse Bemærkninger har jeg, uden at komme ind paa de enkelte Landstingsmænds Uttringer, troet ikke at burde tilbageholde. Det kunde vel synes at være noget besynderligt af mig her at ville optræde paa en Maade docerende; men, naar Taleren er om Forhold, som man vil støtte sig til, og disse Forhold saa skildres paa en høist urigtig Maade, troer jeg, at det er Pligt at ytre sig bestemt imod en saadan Fremstilling og at opløse, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ere.

Jeg skal nu gaae over til at omtale de Angreb, der ere blevne gjort paa Contingentstyret. Jeg troer, at jeg bør gjøre det, for at vise det aldeles Stæve i de Raisonnementer, som ere blevne fremsførte; jeg skal saa slutteligt udtale mig om, hvad jeg har at anke over med Hensyn til det saakaldte Procentstyret. — Jeg maa da for det Første efter Bestaaelsen af de Aker, som man i Almindelighed har fremsført imod Contingentstyret, gjøre opmærksom paa, at de allesammen referere sig til en Lov, om hvilken der nu slet ikke længer er Tale her. Loven af 21de Marts 1864 er jo i en meget væsentlig Grad bleven forandret ved det Lovforslag, som to Gange har været behandlet i Rigsdagen, og som vel ikke er blevet vedtaget som Lov, men dog til forskjellige Tider er blevet vedtaget i begge Thing. Man havde deri, belært af Erfaringerne fra Loven af 1864, rettet de Mangler, der klæbde ved det Styret, som man dengang havde indført; der foreligger i saa Henseende blandt Andet fra det andet Thing en Udvalgsbetænkning, som er saa vel skreven og saa vel gjenarbejdet som saa af de Arbejder, der ere fremkomne her i Rigsdagen. Det er paa denne Udvalgsbetænkning, at den Deel af Udvalget i nærværende Sag, paa hvis Vegne jeg her taler, har støttet sig. Jeg skal ikke videre omtale, at der er den Hovedforskjel paa vort Forslag og Loven af 1864, at, medens Loven af 1864 var en Com-

bination af en Hartkornsskat og en Indtægtsstat, kan vort Forslag snarere kaldes et Forslag til en virkelig Indkomstskat, idet Combinationen med Hartkornsskatten ganske er bortfalden. Den ærede 6te Landstingsmand for 2den Areds (Haffner) vilde maatte have fundet Løsningen paa Noget af, hvad der forekom ham at være Gaaber, hvis han havde taget Hensyn til, at der nu slet ikke mere kan være Tale om § 6 i Loven af 21de Marts 1864, der som Regel havde opstillet, at det, naar Hartkornsskatten var indbetalt eller blot beregnet, i alt Fald skulde have sit Forblivende ved dens Ansættelse. Naar han havde erindret, at han, medens han efter sin af ham selv til 17,600 Rb. opgivne Indtægt omtrent havde 520 Rb. at betale, derimod ifølge sin Egenomsbesiddelses Størrelse skulde betale 1,080 Rb. i Hartkornsskat, nemlig 3 Rb. pr. Tønde Hartkorn, vilde Gaaden have været løst for ham, eller der vilde idetmindste foreligge et meget stort Bidrag til at løse den. Jeg skal i det Hele taget, før jeg gaaer videre, bemærke, at jeg troer, at det, naar de af ham ansførte Data foreligge trykte, og naar man saaledes kan gennemgaae dem med den Opmærksomhed, som de behøve, vil vise sig, at det med Hensyn til dem forholder sig netop saaledes som med Hensyn til de Exempler, som vi i forrige Møde hørte af et andet æret Medlem (Brinck-Seidelin), til hvem jeg senere skal komme nemlig at det ikke er nok, at man gennemgaaer statistiske Arbejder meget løseligt; meget løseligt at gennemgaae statistiske Arbejder er efter min fulde Overbeviisning det Samme som, ja, maatte endnu mindre end slet ikke at have taget Hensyn til dem. — Den anden Forskjel mellem det Forslag, som den Fraction af Udvalget, hvortil jeg hører, har opstillet, og Loven af 1864 er den, at det Contingent, som efter samme kommer til at hvile paa Rjbstæberne, vil blive beregnet efter et ganske andet og nyt Moment, end Tilfældet var efter Loven af 1864. Ifølge denne Lov skulde $\frac{1}{3}$ fordeles efter Folketal, $\frac{1}{3}$ efter Afsvancesummerne og $\frac{1}{3}$ efter Communernes Indtægter i de sidste 4 Aar. Det har imidlertid vist sig, at der af en eller anden Grund, men i Særleshed paa Grund af det sidste Moment, som skulde have